

PŘÍRODA NÁM NABÍZÍ...

Příroda nám nabízí jakýsi obraz vzkříšení.

Před našima očima slunce každého dne
Jako by umíralo a zase vstávalo z říše mrtvých.

Hvězdy zapadají za svítání
a večer jako by vstávaly z mrtvých.

V létě vidíme stromy plné listí a plodů,
v zimě však jsou jakoby suché. Jakmile se
vrátí jarní slunce, z kořenů začne stoupat
kmenem životodárná míza, a stromy se opět
přiodívají bohatstvím listoví a plodů.

Proč bychom tedy měli pochybovat
o vzkříšení lidí,
když se něco podobného odehrává
v životě rostlin nebo nebeských těles?

(Řehoř Veliký)

Zpracováno podle knihy: *Lectio divina na každý den v roce*,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

VELKOLEPÁ PODÍVANÁ...

Příroda je velkolepá podívaná. Tato překrásná „kniha“ se otevírá všem – jak malým, tak velkým. V kontaktu s přírodou člověk znovu nalézá svou správnou dimenzi; nově objevuje sám sebe jako nepatrné, avšak jedinečné stvoření, které se může setkat s Bohem, protože je ve svém nitru otevřeno vůči Nekonečnému.

Poháněn otázkou po smyslu, poznává člověk ve světě, který ho obklopuje, stopy dobra, krásy a Boží prozřetelnosti a jakoby přirozeně se otevírá chvále a modlitbě.

„Kdo si zachová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne.“ (Gustav Janouch, *Rozhovory s Kafkou*). Jestliže naše oči zůstanou otevřené pro krásu Božího stvoření a naše mysl pro krásu jeho pravdy, můžeme opravdu doufat, že zůstaneme mladí a že budeme budovat svět, který odráží něco z oné božské krásy, a tím inspiruje i budoucí generace, aby jednaly podobně.

Zpracováno podle promluv papeže Benedikta XVI. v ČR 2009 a podle knihy: *365 dní s Benediktem XVI.*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.